

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ & ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ

ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2023

ΚΥΡΙΑΚΗ Ι΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ (Ματθ. ιζ΄ 14-23) 13 Αύγουστου 2023

Δίκαιο ἀντηχεῖ μέχρι σήμερα, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, τὸ παράπονο τοῦ Κυρίου μας «ὦ γενεὰ ἄπιστος καὶ διεστραμμένη! ἔως πότε ἔσομαι μεθ' ὑμῶν; ἔως πότε ἀνέξομαι ὑμῶν; ». Διότι ἡ γενεὰ ἔκεινη τῶν Ἰουδαίων εἶχε δεῖ τόσα θαύματά του, εἶχε ἀπολαύσει τόσες εὐεργεσίες Του, εἶχε ἀκούσει τόσες διδασκαλίες Του. Καὶ ὅμως ἔμενε ἄπιστη, σκληρὴ καὶ ἀμετανόητη. Άλλὰ μήπως μέχρι σήμερα δὲν ἐπαναλαμβάνονται τὰ ἴδια καὶ χειρότερα; Ὄσο κι ἀν θέλουμε νὰ ἐλαφρύνουμε τὴ θέση μας, τὰ γεγονότα βοοῦν μὲ τὴν ἀνάρμοστη συμπεριφορά μας, ποὺ θὰ ἐπρεπε νὰ εἶχε ἥδη ξεσπάσει ἡ δίκαιη ὄργη του. Άλλὰ ὁ Κύριος μᾶς ἀνέχεται ἐπειδὴ ἀληθινὰ μᾶς ἀγαπᾶ.

Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι μακροθυμεῖ μέχρι καὶ σήμερα καὶ μᾶς ἀνέχεται ὁ Κύριος. Βλέπει ἀνθρώπους ποὺ σέβονται τὸν νόμο Του καὶ τὰ προστάγματά του; Βλέπει ἀνθρώπους ποὺ ζοῦν ζωὴν καθαρότητος καὶ ἀγιασμοῦ; Βλέπει νὰ προοδεύουν πνευματικά, ὅσοι χαρακτηρίζονται μὲ τὸ ὄνομά του;

Δυστυχῶς. Ἡ ἀμαρτία ἔχει δηλητηριάσει τὴ ζωὴ μας. Φίλαυτοι, φιλάργυροι, ὑπερήφανοι, βλάσφημοι, ἀχάριστοι, ἀνελεήμονες, φιλήδονοι μᾶλλον παρὰ φιλόθεοι, δὲν μποροῦμε νὰ φαντασθοῦμε τὶ θὰ γινόταν, ἀν μετὰ ἀπὸ κάθε παράβαση ἐρχόταν ἡ δίκαιη τιμωρία.

Ἐδῶ ἀνοίγεται μπροστά μας τὸ μέγα κεφάλαιο τῆς ἀνοχῆς καὶ μακροθυμίας τοῦ Θεοῦ. Ἐπειδὴ μᾶς ἀγαπᾶ ὁ Κύριος, γι' αὐτὸ μακροθυμεῖ. Γι' αὐτὸ δὲν πατάσσει σκληρὰ τὸ κακό, ὅπως θὰ ἥταν δίκαιο νὰ τὸ κάνει. Ὁ Κύριος ὅταν ἥλθε στὴ γῆ, προτίμησε ἀντὶ νὰ τιμωρήσει τοὺς ἐνόχους, νὰ τιμωρηθεῖ ὁ Ἰδιος γιὰ χάρη μας· ἀντὶ νὰ καταδικάσει τοὺς ἀμαρτωλούς, νὰ καταδικαστεῖ ὁ Ἐκεῖνος γιὰ μᾶς. Ὅπεμεινε ὅλες τὶς δοκιμασίες, τὶς βλασφημίες, τοὺς ὄνειδισμούς, καὶ τὸν ἀπερίγραπτο πόνο τοῦ μαρτυρίου τοῦ Σταυροῦ.

Ἐμεῖς καὶ μετὰ τὴ σταυρικὴ θυσία Του ἔξακολουθοῦμε νὰ ἀμαρτάνομε καὶ εἶναι πολὺ λυπηρό, διότι μετὰ Χριστὸν ἡ ἀμαρτία γίνεται ὅχι πλέον ἀπὸ εἰδωλολάτρες, ποὺ δὲν ἀκουσαν τίποτε περὶ Θεοῦ, ἀλλὰ ἀπὸ ὄρθιοδόξους χριστιανούς, βαπτισμένους καὶ χρισμένους στὸ ὄνομά του.

«Νῦν δὲ πρόφασιν οὐκ ἔχετε περὶ τῶν ἀμαρτιῶν ὑμῶν» διασαφηνίζει ὁ Κύριος. Ὁχι γιὰ νὰ

μᾶς ἀπειλήσει, ἀλλὰ γιὰ νὰ μᾶς ὑπομνήσει τὴν δυνατότητα ποὺ ἔχουμε στὸν χρόνο ποὺ μᾶς παρέχεται νὰ μετανοήσουμε, ἐπειδὴ κατεργάζεται τὴν σωτηρία μας.

‘Ο ἄγιος Θεὸς παρατείνει τὸ ἔλεός του γι’ αὐτὸ τὸν σκοπό, μᾶς δίνει καὶ ἄλλες εὔκαιρίες νὰ μετανοήσουμε. Στὸν ἄνθρωπο ὅμως ποὺ παραμένει σάρκα δὲν μπορεῖ πιὰ νὰ λειτουργήσει ἡ μακροθυμία Του. Τότε θὰ λειτουργήσει καὶ ἡ δικαιοσύνη του.

Ἄδελφοί, στὴν ἐποχή μας εἴμαστε ὅλοι βιαστικοὶ καὶ ἀνυπόμονοι. Δὲν ἔχουμε ὑπομονὴ νὰ περιμένουμε, οὕτε μακροθυμία νὰ ἀνεχόμαστε. Άκομη καὶ οἱ γονεῖς ποὺ διακρίνονται γιὰ τὴν φυσικὴ λειτουργία τῆς ἀγάπης τους, ὑψώνουν αὐστηρὴ τὴ φωνή τους καὶ χρησιμοποιοῦν μὲ περισσὴ εὐκολία τὴν παιδαγωγικὴ ράβδο τους. Οἱ συγγενεῖς, ἀκόμη καὶ οἱ πιστοὶ φίλοι μᾶς τιμωροῦν χωρὶς ἔλεος στὴν διαπίστωση ἀδιόρθωτου λάθους μας. Μόνο ὁ ἄγιος Θεός, ἐπειδὴ μᾶς ἀγαπᾷ, ἀνέχεται ὅλες τὶς παρεκτροπές μας. Μᾶς χαρίζει τὴν πίστωση τοῦ χρόνου ποὺ χρειαζόμαστε, γιὰ νὰ μετανοήσουμε.

Σήμερα ἀκούγεται πάλι ξεκάθαρα ἡ φωνὴ Του: «ἔως πότε ἔσομαι μεθ’ ὑμῶν; ᔍως πότε ἀνέξομαι ὑμῶν;».

Νὰ μὴ τὴν περιφρονήσουμε, οὕτε πολὺ περισσότερο πάλι νὰ τὴν λησμονήσουμε, ἀσυγχώρητα προσκολλημένοι στὴ βιοτικὴ μέριμνα, ἀλλὰ μὲ βαθειὰ τὴν συνείδηση τῆς ἀδυναμίας μας, νὰ ζητήσουμε τὸ μέγα ἔλεος του γιὰ νὰ ἐλκύσουμε τὴν αἰωνιότητά του.

Ἀμήν.

[dkpdf-button]